

Arrest

nr. 67 063 van 21 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERRELST loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 april 2011, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 29 juni 2011, verstuurd op 30 juni 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart een etnische Albanees te zijn afkomstig uit Cikatovë E Vjetër (gemeente Glllogoc), en in het bezit te zijn van het Kosovaars staatsburgerschap. Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw partner reeds werden aangehaald. Net als uw partner verklaarde u dat zij voor u haar kende problemen had met een jongen, T. genaamd, met wie ze een relatie had. Zij werd door hem misbruikt. Na het stopzetten van deze relatie ontmoette zij u waarna u met haar op traditionele wijze huwde. Na de geboorte van uw dochter

begonnen de problemen met T. T. vroeg haar de band met u te verbreken en bij hem terug te keren. Uw partner werd telefonisch door T. bedreigd. Ook werd u een tweetal keer door hem opgebeld waarbij T. uw kinderen dreigde te ontvoeren en te vermoorden. U wou hem ontmoeten en sprak met hem af, maar T. daagde niet op. U en uw partner maakten geen melding van bovenstaande problemen bij de politie aangezien T. dreigde de kinderen iets aan te doen als de politie op de hoogte zou worden gebracht. Uw familie kwam jullie problemen met T. te weten. U werd voor de keuze geplaatst om hetzij met hen hetzij met uw partner te breken. U verbrak daarop het contact met uw familie. Vanwege de problemen van uw partner met T. vluchtten u, uw partner en uw twee kinderen naar België. U vroeg hier op 1 april 2011 asiel aan. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag legde u uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 19 maart 2009 en uw Kosovaars rijbewijs, uitgereikt op 9 september 2009, neer.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omdat uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als zijn echtgenote en in het kader van de asielaanvraag van zijn echtgenote een weigeringsbeslissing werd genomen.

2.1. Verzoeker voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als zijn echtgenote.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. van 2011 aan verzoekers echtgenote de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2.1. Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek. Verzoekster stelt vooreerst dat haar problemen niet louter interpersoonlijk en privaatrechtelijk van aard zijn maar dat zij het gevolg zijn van het feit dat zij tot een bepaalde sociale groep behoort, namelijk die van een jonge vrouw in een sociaal zwakke positie. Verder stelt verzoekster dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing zelf bevestigt dat het politieapparaat in Kosovo te wensen overlaat. Volgens verzoekster kan de Kosovaarse politie in werkelijkheid nog steeds geen behoorlijke rechtsbescherming bieden aan burgers.

2.2. De Raad is van mening dat verzoekster niet kan worden erkend als vluchteling en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, vereist immers dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan inroepen, of als gevolg van een vrees voor vervolging niet wil inroepen. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land kan stellen of zich wegens een reëel risico op ernstige schade niet onder de bescherming van zijn land wil stellen. Het is dus aan de asielzoeker om alle mogelijkheden tot bescherming uit te putten of een afdoende verklaring te geven waarom hij geen beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoekster blijft op dit vlak in gebreke. De commissaris-generaal oordeelde immers terecht dat verzoekster niet aannemelijk maakte dat zij geen beroep of onvoldoende een beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokale of hogere autoriteiten in Kosovo. De commissaris-generaal merkte terecht op dat verzoekster niet eenmaal bij de politie of bij een andere instantie melding maakte van haar problemen, terwijl haar partner op goede voet stond met een hoge politiefunctionaris en zij geen problemen kende met de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing geenszins dat het politieapparaat in Kosovo te wensen overlaat. De bestreden beslissing stelt over de Kosovaarse politie integendeel het volgende: “Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals onder meer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden en voert ze haar taken op een professionele en competente manier uit. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo)

bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren".

Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt geen beroep te kunnen doen op de in haar land van herkomst aanwezige autoriteiten dient verzoeksters verklaring dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat zij behoort tot een sociale groep hier verder niet onderzocht te worden.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in haar land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet."

2.3. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter,

dhr. T. BARBE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. BARBE

A. VAN ISACKER